

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG VÉGZÉSE (negyedik tanács)

2016. szeptember 8.*

„Előzetes döntéshozatal — A Bíróság eljárási szabályzata 53. cikkének (2) bekezdése és 94. cikke — Az alapeljárás ténybeli és jogszabályi hátterére, valamint az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés megválaszolásának szükségességét igazoló indokokra vonatkozó elegendő információk hiánya — Nyilvánvaló elfogadhatatlanság”

A C-322/15. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Tribunale amministrativo regionale per il Lazio (laziói regionális közigazgatási bíróság, Olaszország) a Bírósághoz 2015. június 29-én érkezett, 2015. április 22-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **Google Ireland Limited**,

a **Google Italy Srl**

és

az **Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni**

között,

a **Filandolarete Srl**,

az **Associazione Confindustria Radio Televisioni**,

a **Federazione Italiana Editori Giornali (FIEG)**

részvételével folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: T. von Danwitz (előadó) tanácselnök, C. Lycourgos, Juhász E., C. Vajda és K. Jürimäe bírák,

főtanácsnok: M. Campos Sánchez-Bordona,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a Google Ireland Limited és a Google Italy Srl képviselőiben M. Siragusa, S. Valentino és F. Marini Balestra avvocati,

* Az eljárás nyelve: olasz.

- az Associazione Confindustria Radio Televisioni képviselőjében C. San Mauro és G. Rossi avvocati,
- a Federazione Italiana Editori Giornali (FIEG) képviselőjében M. Anecchino és C. Palmieri avvocati,
- az olasz kormány képviselőjében G. Palmieri, meghatalmazotti minőségben, segítője: S. Varone avvocato dello Stato,
- az Európai Bizottság képviselőjében V. Di Bucci és E. Montaguti, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint a Bíróság az eljárási szabályzata 53. cikkének (2) bekezdése alapján, indokolt végzéssel határoz,

meghozta a következő

Végzést

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az EUMSZ 56. cikk értelmezésére irányul.
- 2 Ezt a kérelmet az egyrészről a Google Ireland Limited és a Google Italy Srl, másrészről az Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni (hírközlési szabályozó hatóság, a továbbiakban: AGCOM) között az utóbbi azon határozata tárgyában folyamatban lévő jogvitában terjesztették elő, amely az internetes hirdetési felületeket értékesítő vállalkozásokra, és a külföldi székhelyű társaságokra kiterjeszti a rendszerezett gazdálkodási beszámoló (a továbbiakban: IES) benyújtására vonatkozó kötelezettséget.

Jogi háttér

Az uniós jog

- 3 A Bíróság eljárási szabályzatának „Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tartalma” című 94. cikke szerint:

„A Bírósághoz előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések szövegén kívül az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tartalmazza a következőket:

- a) a jogvita tárgyának, valamint a kérdést előterjesztő bíróság által megállapított releváns tények rövid ismertetése, vagy legalább a kérdések alapját képező tények ismertetése;
- b) az ügyben esetlegesen alkalmazandó nemzeti rendelkezések tartalma, és – adott esetben – a vonatkozó nemzeti ítélkezési gyakorlat;
- c) azon okok ismertetése, amelyek miatt a kérdést előterjesztő bíróságban kérdés merült fel egyes uniós jogi rendelkezések értelmezésére vagy érvényességére vonatkozóan, valamint azt a kapcsolatot, amelyet e bíróság e rendelkezések és az alapeljárásban alkalmazandó nemzeti jog között felállít.”

Az olasz jog

- 4 A 2012. május 18-i decreto-legge n. 63, recante Disposizioni urgenti in materia di riordino dei contributi alle imprese editrici, nonché di vendita della stampa quotidiana e periodica e di pubblicità istituzionale (a kiadók, valamint a napi- és időszaki lapokat értékesítő, valamint intézményi hirdetési

vállalkozások támogatásának átalakítására vonatkozó sürgős intézkedésekről szóló 63. sz. törvényrendelet, a továbbiakban: 63/2012. sz. törvényrendelet) úgy módosította az 1997. július 31-i legge n. 249, Istituzione dell’Autorita per le garanzie nelle comunicazioni e norme sui sistemi delle telecomunicazioni e radiotelevisivo (a távközlési és a rádiós és televíziós rendszerekre vonatkozó szabályozás felügyeleti hatóságának létrehozásáról szóló 249. sz. törvény) 1. cikke (6) bekezdése a) pontjának 5. alpontját, hogy a hírközlési szolgáltatók nyilvántartásába (a továbbiakban: ROC) történő bejegyzésre kötelezte a rádió és televízió berendezéseken keresztül közvetített, illetve napi- vagy időszaki lapokban, az interneten és más vezetékes vagy mobil digitális hálózatokon terjesztett hirdetéseket értékesítő vállalkozásokat.

- 5 A 63/2012. sz. törvényrendelet ezenkívül úgy módosította a decreto legislativo n. 177 – Testo Unico dei Servizi di Media Audiovisivi e Radiofonici (az audiovizuális és rádiós médiaszolgáltatások egységes szövegéről szóló 177. sz. törvényerejű rendelet) 43. cikkének (10) bekezdését, hogy az integrált hírközlési rendszer teljes bevételeinek körébe vonta az online és a különböző platformokon – akár közvetlenül – elhelyezett reklámokból származó – ideértve a keresőmotorok, a közösségi és megosztási hálózatok révén szerzett – bevételeket is.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

- 6 Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy a fent említett jogszabály-módosításokra tekintettel az AGCOM szükségesnek ítélte, hogy az internetes hirdetési felületeket értékesítő vállalkozásokra, és a külföldi székhelyű társaságokra kiterjessze az IES benyújtására vonatkozó kötelezettséget. Ebből következően az AGCOM 2013. június 25-én elfogadta a 397/13/CONS. sz. határozatot, amelyben az IES benyújtására vonatkozó kötelezettség címzettjeiként többek között az internetes és más vezetékes vagy mobil digitális platformokon hirdetést értékesítő vállalkozásokat (2. cikk (1) bekezdésének e) pontja), valamint az olyan jogalanyokat jelölte meg, akik belföldön bevétel érnek el, akkor is, ha az külföldi székhelyű társaságok mérlegében jelenik meg (3. cikk (5) bekezdése).
- 7 Ugyanezen a napon az AGCOM 398/13/CONS. sz. határozattal bizonyos helyeken módosította a ROC-ot. Így az országos jelentőségű sajtóügynökségek, az audiovizuális és rádiós médiaszolgáltatók, a kapcsolódó interaktív szolgáltatások vagy a feltételes hozzáféréstől álló szolgáltatások nyújtói ezentúl kötelesek voltak a ROC-ba bejegyeztetni magukat annak érdekében, hogy e tevékenységcsoportot a 397/13/CONS. sz. határozatban foglalt tevékenységcsoporthoz igazítsák.
- 8 Az AGCOM véleménye szerint ugyanis a két információgyűjtő rendszer, azaz az IES és a ROC, szorosan kapcsolódik egymáshoz, és mindkettő azon szükséglet kielégítésére irányul, hogy az AGCOM feladatainak ellátása érdekében a hírközlési ágazat gazdasági szereplőire vonatkozóan átfogó képpel rendelkezzen.
- 9 A Google Ireland és a Google Italy – mivel álláspontjuk szerint a 397/13/CONS. sz. határozat jogellenes, amennyiben az az IES benyújtásának kötelezettségét kiterjeszti az internetes hirdetést értékesítő, és a külföldi székhelyű vállalkozásokra – a hivatkozott határozat részleges megsemmisítése iránt keresetet terjesztettek a kérdést előterjesztő bíróság elé. A felperesek kérik továbbá, hogy a kérdést előterjesztő bíróság állapítsa meg, hogy jogosultak arra, hogy ne tartozzanak az IES benyújtására kötelezett jogalanyok közé.
- 10 A kérdést előterjesztő bíróságnak kétségei vannak afelől, hogy ez a határozat, valamint a nemzeti jogszabály egyes e határozatra vonatkozó rendelkezései összhangban vannak-e az EUMSZ 56. cikk szerinti szolgáltatásnyújtás szabadságával.

- 11 E körülmények között a Tribunale amministrativo regionale per il Lazio (laziói regionális közigazgatási bíróság, Olaszország) felfüggesztette az eljárást és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjesztette a Bíróság elé:

„Ellentétes-e az EUMSZ 56. cikkével az AGCOM 397/13/CONS. sz. megtámadott határozatának és a hivatkozott nemzeti jogi szabályozás ugyanezen hatóság által megjelölt módon értelmezett azon kapcsolódó rendelkezéseinek alkalmazása, amelyek az olasz fogyasztók részére kínált gazdasági tevékenységekre vonatkozó (szükségszerűen az olasz számviteli normák szerint elkészített), összetett [IES] benyújtását írják elő, amelyet versenyvédelmi célok indokolnak, de amely szükségszerűen kapcsolódik az AGCOM-nak a szóban forgó ágazatban meglévő pluralizmus védelmére vonatkozó különböző és korlátozottabb intézményi céljaihoz, és amelynek a szóban forgó ágazatra vonatkozó nemzeti szabályozás [az audiovizuális és rádiós médiaszolgáltatások egységes szövege] hatálya alá nem tartozó két szolgáltató – közelebről a kizárólag az ír jog szerinti társult vállalkozása részére szolgáltatást nyújtó belföldi szolgáltató, valamint ez utóbbira hivatkozással a belföldön székhellyel nem rendelkező és alkalmazottak bevonásával tevékenységet nem folytató szolgáltató – a címzettje, vagyis az EUMSZ 56. cikket sértő, az Európai Unión belül a szolgáltatásnyújtás szabadságát korlátozó intézkedésnek minősül-e?”

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadhatóságáról

- 12 Az eljárási szabályzat 53. cikke (2) bekezdésének megfelelően, ha a Bíróságnak nyilvánvalóan nincs hatásköre az ügy elbírálására, vagy ha a kérelem, illetve a kereset nyilvánvalóan elfogadhatatlan, a Bíróság a főtanácsnok meghallgatását követően – az eljárás folytatása nélkül – az eljárás során bármikor indokolt végzéssel határozhat az ügyben.
- 13 A jelen ügyben alkalmazni kell az említett rendelkezést.
- 14 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint az EUMSZ 267. cikkel bevezetett eljárás a Bíróság és a nemzeti bíróságok közötti együttműködés eszköze, amelynek révén az előbbi az utóbbiak által eldöntendő jogviták megoldásához szükséges támpontokat nyújt az uniós jog értelmezése terén (lásd többek között: 2012. november 27-i Pringle ítélet, C-370/12, EU:C:2012:756, 83. pont).
- 15 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tartalmára vonatkozó ezen követelmények kifejezetten szerepelnek az eljárási szabályzat 94. cikkében, amelyről a kérdést előterjesztő bíróságnak – az EUMSZ 267. cikkben létrehozott együttműködés keretében – feltételezhetően tudomása van, és amelyeket szigorúan tiszteletben kell tartania (lásd: 2014. július 3-i Talasca végzés, C-19/14, EU:C:2014:2049, 21. pont; 2016. május 12-i Security Service és társai végzés, C-692/15–C-694/15, EU:C:2016:344, 18. pont; 2016. július 5-i Ognyanov ítélet, C-614/14, EU:C:2016:514, 18. pont).
- 16 Ezenkívül a Bíróság már emlékeztetett arra, hogy a nemzeti bíróságok számára az előzetes döntéshozatal iránti kérelmek előterjesztésére vonatkozóan megfogalmazott ajánlások (HL 2012. C 338., 1. o.) 22. pontjából kitűnik, hogy az előzetes döntéshozatal iránti kérelemnek „kellően teljesnek kell lennie, valamint tartalmaznia kell valamennyi releváns adatot annak lehetővé tétele érdekében, hogy a Bíróság, valamint az észrevételek előterjesztésére jogosult érdekelt megérthessék az alapeljárás ténybeli és jogi hátterét” (2015. szeptember 3-i Vivium végzés, C-250/15, nem tették közzé, EU:C:2015:569, 12. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 17 Ebben a tekintetben hangsúlyozni kell, hogy az előzetes döntéshozatal iránti kérelmekben szolgáltatott információknak nem kizárólag azt kell lehetővé tenniük, hogy a Bíróság a kérdést előterjesztő bíróság által előterjesztett kérdésekre hasznos válaszokat adhasson, hanem azt is, hogy a tagállamok kormányai és az egyéb érdekelt felek az Európai Unió Bírósága Alapokmányának 23. cikke értelmében előterjeszthessék észrevételeiket. A Bíróság feladata arra ügyelni, hogy ez a lehetőség biztosított legyen, figyelemmel arra a tényre, hogy az említett rendelkezés értelmében az érdekelt feleknek csak az előzetes

döntéshozatalra utaló határozatokat kézbesítik – együttesen e határozatoknak az egyes tagállamok hivatalos nyelvére lefordított szövegével –, a kérdést előterjesztő bíróság által a Bíróságnak esetlegesen megküldött nemzeti iratanyagot azonban nem (lásd többek között: 2015. június 11-i Base Company és Mobistar ítélet, C-1/14, EU:C:2015:378, 48. pont; 2016. július 5-i Ognyanov ítélet, C-614/14, EU:C:2016:514, 19. pont).

- 18 Így, mivel az előzetes döntéshozatal iránti kérelem szolgál a Bíróság előtti eljárás alapjául, elengedhetetlen, hogy a nemzeti bíróság magában ebben a kérelemben kifejtse az alapeljárás ténybeli és jogszabályi háttérét, valamint hogy minimális magyarázatot adjon az értelmezni kért uniós rendelkezések kiválasztásának okaira, valamint az e rendelkezések és az előtte folyamatban lévő jogvitára alkalmazandó nemzeti jogszabályok közötti kapcsolatra (lásd többek között: 2013. november 14-i Mlamali végzés, C-257/13, nem tették közzé, EU:C:2013:763, 21. pont; 2016. március 10-i Safe Interenvíos ítélet, C-235/14, EU:C:2016:154, 115. pont).
- 19 A Bizottság kétségbe vonja a jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadhatóságát, hivatkozva többek között arra az ítélkezési gyakorlatra, amely szerint amennyiben a nemzeti bíróság nem bocsátja a Bíróság rendelkezésére azon ténybeli és jogi elemeket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az elé terjesztett kérdésre hasznos választ adhasson, az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdést elfogadhatatlanként el kell utasítani (lásd különösen: 2015. március 5-i Copydan Båndkopi ítélet, C-463/12, EU:C:2015:144, 93. pont).
- 20 A Bizottság az írásbeli észrevételeiben rámutat arra, hogy noha az előzetes döntéshozatal iránti kérelem részletesen ismerteti a felek érveit, az nem írja le kellő részletességgel a 397/13/CONS. sz. határozattal a gazdasági szereplők számára előírt kötelezettségek természetét, sem a verseny- és a pluralizmus védelmére vonatkozó nemzeti rendelkezések általános rendszerét, amely rendelkezések hatékonysága az IES-benyújtási kötelezettség betartásától függ.
- 21 A Bizottság hangsúlyozza többek között, hogy csak a releváns nemzeti jogszabály vizsgálata teszi lehetővé az alapügyben szóban forgó adatgyűjtés alapját képező verseny- és pluralizmusvédelmi mechanizmusok terjedelmének, logikájának és koherenciájának megértését.
- 22 Ebben a tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy ahhoz, hogy a Bíróság a kérdést előterjesztő bíróság részére hasznos választ adhasson, az előzetes döntéshozatal iránti kérelemnek az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések szövegén kívül tartalmaznia kell az eljárási szabályzat 94. cikke a)–c) pontjában foglalt tartalmi elemeket.
- 23 Ami közelebről az e cikk b) és c) pontjában foglalt követelményeket illeti – amelyek egyrészt az ügyben esetlegesen alkalmazandó nemzeti rendelkezések tartalmának, és – adott esetben – a vonatkozó nemzeti ítélkezési gyakorlatnak a feltüntetésére vonatkoznak, másrészt azon okok ismertetésére, amelyek miatt a kérdést előterjesztő bíróságban kérdés merült fel egyes uniós jogi rendelkezések értelmezésére vagy érvényességére vonatkozóan, valamint azon kapcsolat megjelölésére, amelyet e bíróság e rendelkezések és az alapeljárásban alkalmazandó nemzeti jog között felállít –, meg kell állapítani, hogy a jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelemben ebből a célból szolgáltatott tartalmi elemek nem felelnek meg ezeknek a követelményeknek.
- 24 Nem vitatott, hogy az előzetes döntéshozatali eljárás keretében a nemzeti bíróságok és a Bíróság közötti viszonyra irányadó együttműködés szellemében az, hogy a kérdést előterjesztő bíróság nem tett meg bizonyos előzetes megállapításokat, nem jár szükségszerűen az előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadhatatlanságával, ha e hiányosságok ellenére a Bíróság az iratokból kitűnő elemekre tekintettel úgy véli, hogy képes hasznos választ adni a kérdést előterjesztő bíróságnak (lásd ebben az értelemben: 2016. január 28-i CASTA és társai ítélet, C-50/14, EU:C:2016:56, 48. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). A jelen ügyben azonban nem ez a helyzet.

- 25 Ugyanis, noha az előzetes döntéshozatal iránti kérelem átfogóan ismereti az alapeljárásban szóban forgó szabályozási hátteret, nem jelöli meg az alapeljárásra konkrétan alkalmazandó rendelkezéseket. Így különösen az előzetes döntéshozatal iránti kérelem lényegében annak megemlítésére szorítkozik, hogy az AGCOM a 397/13/CONS. sz. határozatot a jelen végzés 4. és 5. pontjában ismertetett jogszabály-módosításokat követően annak érdekében fogadta el, hogy az internetes hirdetési felületeket értékesítő vállalkozásokra, és a külföldi székhelyű társaságokra kiterjessze az IES benyújtására vonatkozó kötelezettséget.
- 26 Ebben a tekintetben rá kell mutatni, hogy az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az alapügy egyik felperese, a Google Italy esetében egyáltalán nem utal IES-benyújtási kötelezettségre. A kérelem szerint ugyanis ez a felperes, aki nem az audiovizuális vagy a kiadói ágazatban működik, pusztán a Google-csoport többi tagjának nyújt szolgáltatásokat, és nincs internetes reklámból származó bevétele.
- 27 Ezenkívül az előzetes döntéshozatal iránti kérelemben ismertetett nemzeti jogi rendelkezések csak az IES-benyújtási kötelezettség azon gazdasági szereplőkre történő kiterjesztésére vonatkoznak, akik internetes hirdetési felületeket értékesítenek, és akik valamely más tagállamban rendelkeznek székhellyel. Így a kérelem nem fejt ki azon kötelezettség terjedelmét vagy tartalmát, amelynek hatálya kiterjesztésre került, azaz azt, hogy az IES értelmében ezek a gazdasági szereplők mely információkat kötelesek az AGCOM részére szolgáltatni. Így különösen ez a kérelem egyáltalán nem jelöli meg az AGCOM által az érintett gazdasági szereplők számára készített, és az utóbbiak által szolgáltatandó információk felsorolását tartalmazó formanyomtatványból eredő következményeket.
- 28 Az IES benyújtási kötelezettség részletes szabályait illetően a kérdést előterjesztő bíróság lényegében annak megjelölésére szorítkozik, hogy „összetett” jelentésről van szó, amely „az olasz fogyasztók részére kínált szolgáltatásokra” vonatkozik, és amelyet „szükségszerűen az olasz számviteli normák szerint kell elkészíteni”.
- 29 Mindazonáltal alapvető fontosságú, hogy az előzetes döntéshozatal iránti kérelem megjelölje az ügyben esetlegesen alkalmazandó nemzeti rendelkezések tartalmát, és adott esetben a vonatkozó nemzeti ítélkezési gyakorlatot annak érdekében, hogy az Európai Unió Bírósága Alapokmányának 23. cikkében meghatározott érdekelt felek, valamint a Bíróság értékelhesse, hogy az említett kötelezettség – különös tekintettel annak jellegére, tartalmára és terjedelmére – összhangban van-e az uniós joggal.
- 30 A jelen ügyben, amelynek tárgya az egyik alapvető szabadság esetleges korlátozására vonatkozik, a kérdést előterjesztő bíróság, mivel nem adta meg a jelen ügyben esetlegesen alkalmazandó nemzeti rendelkezések tartalmára vonatkozó pontos információkat, nem tette lehetővé a Bíróság számára e korlátozás fennállásának és terjedelmének értékelését, és adott esetben e korlátozás igazolásának hasznos vizsgálatát, beleértve többek között ezen igazolás arányosságának vizsgálatát is.
- 31 Így különösen, mivel nem állnak rendelkezésre részletes információk azon kötelezettség terjedelmére vonatkozóan, amelynek hatályát 397/13/CONS. sz. határozattal az internetes hirdetési felületeket értékesítő és az Olasz Köztársaságtól eltérő más tagállamban székhellyel rendelkező gazdasági szereplőkre kiterjesztették, a Bíróságnak nem áll módjában ezt az esetleges igazolást megvizsgálni, és ennek megfelelően a kérdést előterjesztő bíróságnak hasznos választ adni. Így különösen, noha a verseny és a pluralizmus védelme nem vitatottan olyan közérdeken alapuló kényszerítő indokoknak minősülnek, amelyek a szolgáltatásnyújtás szabadságának korlátozását igazolhatják, kizárólag e célkitűzésnek az említett határozat általi megvalósítási módjára vonatkozó kellően részletes leírás teszi lehetővé a Bíróság számára annak vizsgálatát, hogy ez a korlátozás alkalmas és szükséges-e az általa elérni kívánt közérdekű cél elérésére, és ha igen, milyen mértékben.
- 32 A fenti megfontolásokra tekintettel az eljárási szabályzat 53. cikkének (2) bekezdése alapján meg kell állapítani, hogy az előzetes döntéshozatal iránti kérelem nyilvánvalóan elfogadhatatlan.

A költségekről

- 33 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

A Tribunale amministrativo regionale per il Lazio (laziói regionális közigazgatási bíróság, Olaszország) 2015. április 22-i határozatával előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelem nyilvánvalóan elfogadhatatlan.

Aláírások